

Különfélék.

A fehér téli lepke, melyről a R. L. mult évi utolsó tüzetében megemlékeztem, az idén nem került meg, noha néhány lepkészünk élénken érdeklődött iránta (magam beteg voltam), sőt Charles Rothschild is, aki még anyagilag is kész volt felfedezését előmozdítani. Mindenek előtt szándékoztam Ujhelyi József, a M. Nemzeti Múzeum praeparátorát Nógrád-Kállóba kiküldeni, aki azonban megbetegedvén, feltett szándékáról lemondott, más vállalkozó pedig nem akadt. Annál bízgóbban folyt a kutatás a közel Mátrában, Topánkán Wartensleben Ida grófnő napról-napra járt utána, sajnos hiába. Egerben sem értek el eredményt. Cserny Lajos, honvédszázados és buzgó lepkész, ugyanis felkérte volt az egeri honvéd zászlóalj parancsnokát, hogy embereivel figyeltesse meg a lepkét. Ugyanaz felkérte egyenesen a kassai vadásztársaság igazgatóját is, de eredménytelenül. Szadán báró Vecsey István épp oly hiába fáradozott, mint Pillich Ferencz Simontornyán. Még a legnagyobb reménységgel tekintettük Péczel felé. Ugyanis öreg barátom és fiatal lepkész-társam Niámessny Imre fia Locsodon (Péczel és Isaszegh közti majorság) említette a fehér lepkét. Kálix Zoltán birtokos előtt, aki azt jól ismeri. Szinte olykor már január elején lép fel egyes példányban, de a nagy hideg elől elrejtőzik és csak január végétől február közepéig repül estefelé nagyobb számban, de csak bizonyos szűk területen, az erdő szélén. 1903-ban oly sok lepke volt, hogy vadászat közben rászállt ruhájára, sőt arczába is. Budapesten járván és Niámessny gyűjteményét végig nézvé, kijelentette, hogy a fehér színű lepke alakra leginkább hasonlít a *Spilosoma Menthastris*-ra. A nép is ismeri a lepkét s azt a tavasz első hirnökeiként üdvözlí.*)

A. Aigner Lajos.

A gyapjas pille kártétele. Nógrád-Verőczen 1907-ben a *Lymantria dispar* hernyója, — a népszava szerint „repülő hernyó“ — oly rengeteg mennyiségben lépett fel, hogy az erdőben való gyűjtés úgyszólván lehetetlenné vált. Ez a hernyó részint mászva, részint a szél által tova hordva, az erdőt, a réteket,

*) Utólag kaptam Wartensleben grófnőtől több példányát a *Hybernia ruficapraria*-nak, melyet f. é. február elején fogott. Ezek a rendesnél valamivel világosabb színűek. Repülés közben fehéreknek látszottak. Bizonyára ezek a keresett fehér téli lepkék.

Szerk.

mezőket, legelőket oly nagy mértékben lepte el, hogy a dűlő-úton járók, nagyzás nélkül, minden lépéssel néhány hernyót eltapostak. A parasztok panaszkodtak, hogy a hernyók a jószágra nézve is kártékonyak voltak, mivel legelés közben az állatok szájába kerülvén, abban nagymérvű gyuladást idéztek elő. Bábozás után a közeli erdők, főképen az úgynevezett községi erdő, teljesen le voltak kopasztva s a fák, lomb nélkül állva téli képet nyújtottak. Az okozott kár kiszámíthatatlan. A *L. dispar* lepkeje természetesen szintén tömérdek számban mutatkozott s a gyűjtésre nézve is kellemetlenné vált, mivel más lepke után csapva a hálóval, egyidejűleg 2—3 *L. dispar* him is belekerült.

Dombay Kornél.

Amerikában járt magyar gyűjtő. Dr. Lendl Adolf, alighogy kisázsiai gyűjtő útjának fáradalmaival kipihente volna, 1908. tavaszkor újabb gyűjtő útra indult Dél-Amerikába. Hozzánk érkezett hír szerint Argentiniában Simay és Neuquen folyók közt elterülő területen gyűjtött, majd kétheti meneteléssel nyugat felé a Cordillerákhoz jutott, melyeken a lago Nahuel Huapinál elért és Saso Carlos de Bariloche nevű kis német teleptől kiindulva áthatolt. A chilei oldalról, rövid időzés után, a Pampa Neuquen-en át visszafelé indult és február végén hazatért.

Személyi hírek. Junius első hetében Magyarországon járt Dr. Holdhaus Károly, a bécsi múzeum assistense, aki Csiki Ernő és Diener Hugo-val a Mecsek-hegységben és a Mohács-melletti Margittai szigeten gyűjtött. — Ugyancsak a fővárosban járt átutaztában Rambousek prágai bogarász, aki behatóan megsejmelte a Magyar Nemzeti Múzeum bogárgyűjteményét, főleg a tanulmányainak főtárgyát képező Staphylinidákat.

Elhúnytak. Május hó 13-án éjjel hosszabb betegeskedés után elhunyt Kohaut Rezső fővárosi tanár, kiváló aphanipterologusunk, akinek a magyar állattani és főleg rovar-tani irodalom több becses munkát köszönhet. — Ugyancsak elhunyt Zsedényi Géza, a m. kir. Rovartani Állomás assistense, a Hortobágyon, ahol a földművelésügyi miniszter megbízásából a sáskairtas vezetésével volt elfoglalva.

A rovarévó madarakat azzal szokták vádolni, hogy az élősdire pusztítása által a kártékony rovarok elszaporodását előmozdítják. Ez ellen újabban sikerrel Schuster W. (Wien. Ent. Zeit. 1908. Heft 1.) és a madarak pártját fogván, állás-